

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722203130
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3722203130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu - sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: B. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX-XX, XXX XX E. F., zastúpenej splnomocneným zástupcom: G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX/XX, XXX XX E. F. a otca: B. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX E., zastúpeného splnomocneným zástupcom: JUDr. Roman Henčel, advokát, so sídlom K. D. L. X, XXX XX E., v konaní o uloženie výchovného opatrenia formou napomenutia, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 10P/81/2022-102 zo dňa 29. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Považská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) napadnutým rozsudkom, č.k. 10P/81/2022-102 zo dňa 29. marca 2023 rozhodol tak, že návrh otca zamietol (výrok v poradí prvý). Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok v poradí druhý). Okresný súd posudzoval návrh otca, ktorý sa dovoľával napomenutia dcéry a matky z dôvodu nerešpektovania právoplatného rozhodnutia súdu o styku otca s dieťaťom, ktorého výkon bol zamietnutý. Napomenutie ako výchovné opatrenie považoval okresný súd za nevhodné, neefektívne a kontraproduktívne. Mal preukázané, že styk otca s maloletou dcérou sa nerealizuje dlhodobo, a to od roku 2019. Vzťahy medzi rodičmi sú vyhrotené. Maloletá A. má 16 rokov a je rozumovo vyspelá natoľko, že je schopná prezentovať svoj názor aj pomenovať príčiny nefungujúceho vzťahu s otcom. Pred súdom uviedla, že negatívne vyjadrenia otca na adresu matky a príbuzných zo strany matky vníma citlivo, neželá si, aby sa otec takto vyjadroval. Takéto správanie otca ju zraňuje a ona nemá záujem ich počúvať, a preto odmieta sa s otcom stretávať a komunikovať s ním. Otec uviedol, že sa nebude s dcérou stretávať, kým nebude psychologicky vyšetrená, keďže dochádza k manipulácii s dcérou zo strany matky. Okresný súd v bode 18. rozsudku poukázal na charakter napomenutia ako najmiernejšieho výchovného opatrenia uloženého za účelom nápravy správania maloletého dieťaťa, rodiča alebo iných fyzických osôb, ktoré ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu. Vzhľadom na dĺžku konaní týkajúcich sa styku dieťaťa vrátane konania o návrhu na výkon rozhodnutia, ktoré bolo zamietnuté, konfliktné vzťahy medzi účastníkmi konania, sa nejavilo navrhnuté opatrenie ako spôsob, ktorým by otec dosiahol svoj cieľ a obnovilo by sa stretávanie s dcérou. Potrestanie dcéry a matky, ktorého sa otec dovoľáva, nie je podľa okresného súdu cestou k zmiereniu a k obnoveniu komunikácie a skôr odradí dieťa od otca. Maloletá A. negatívne vníma aj to, že otec prakticky neprejavoval záujem o ňu počas štyroch rokov, čo neprispelo k zlepšeniu vzťahu, nepodpísal jej ani prihlášku na strednú školu. Súd u maloletej nezistil žiadne problémy

v správaní, ktoré by boli dôvodom na napomenutie súdom tak, ako to má na mysli § 37 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Na odmietaní stretnutí dcéry s otcom v značnej miere participuje samotný otec, ktorý nevyužil priestor a situáciu, keď sa A. chcela s otcom stretávať tak, ako to vyjadrila pred súdom v roku 2021 v konaní sp. zn. 3Em/1/2020, keď stretnutie s otcom podmienila želaním, aby otec citlivo vnímal, že bola v stave po dlhej dobe odlúčenia od otca cca 2 roky, mala k nemu pozitívny vzťah, avšak potrebovala čas na to, aby zistila, či otec má o ňu úprimný záujem a iniciatíva bola na strane otca. V rozpore s tým sa otec nepokúsil o postupné zblíženie s dcérou a podal návrh o uloženie napomenutia. Keďže u maloletej neboli zistené žiadne problémy v správaní, ktoré by malo byť dôvodom napomenutia podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine, súd uvedený návrh zamietol. Uviedol, že Krajský súd v Trenčíne v uznesení, č. k. 19CoE/15/2021-117 zo dňa 12.10.2021 uviedol k námietke otca, ktorý tvrdil, že dieťa je manipulované matkou, že pokiaľ otec tvrdí, že rešpektuje názor maloletej a jej želanie, a preto v roku 2019 podal návrh na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, maloletá vypovedala, že názor o tom, že chce žiť u otca, bol otcom vynútený, čo vyplynulo z konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 4P/1/2019. Návrh otca na zverenie mal. A. do jeho osobnej starostlivosti bol rozhodnutím súdu vo veci sp. zn. 4P/1/2019 zamietnutý. Krajský súd Trenčín tiež v citovanom rozhodnutí skonštatoval k námietke otca, že dieťa je „v područí“ matky a musí „robiť“ čo chce matka, že otec si musí byť vedomý, že maloletá je zverená do osobnej starostlivosti matky. Osobná starostlivosť zahŕňa aj povinnosť starať sa o duševné zdravie maloletej a musí byť zachovaný vzťah dôvery medzi matkou a maloletou, aby mohla byť výchova efektívna a len z dôvodu, že maloletá prezentuje názor, v zmysle ktorého si želá, aby otec urobil ústretový krok k realizácii styku, vhodným spôsobom oslovil, zaujal, presvedčil maloletú a vzbudil u nej záujem o stretávanie sa s ním, nie je možné uzavrieť tým, že matka maloletú manipuluje tak, aby maloletá odmietala styk s otcom. Od uvedeného rozhodnutia ubehli viac ako dva roky. V súčasnosti má maloletá 16 rokov, je študentkou gymnázia a s prihliadnutím na jej vek a rozumovú vyspelosť vie vypovedať o situácii za posledné dva roky. Otec vypovedal, že po výsluchu dcéry 07.05.2021 dcéru neoslovil, lebo ako uviedol, nemal e-mail a ani telefonický kontakt a chcel to riešiť právnou cestou a nebude sa s ňou stretávať, kým nebude psychologicky vyšetrená. Z výpovede A. pred súdom 29.03.2023, ale aj výpovede otca dňa 08.03.2023, je zrejmé, že otec neurobil ústretový krok k realizácii styku, ktorý si pred dvomi rokmi dcéra želala. Na základe uvedeného preto uzavrel okresný súd, nie je možné napomínať maloletú A. a ani jej matku, keďže nie je možné ani predpokladať, že uložením napomenutia môže dôjsť k náprave a k obnoveniu vzťahu medzi otcom a dcérou.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletej dňa 04.05.2023 prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie, keďže rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bol daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolanie odôvodnil okolnosťami, ktoré ho viedli k tomu, aby podal tento návrh. V roku 2019 podal návrh na Okresnom súde v Považskej Bystrici na zmenu rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, kde žiadal, aby mu bola mal. A. zverená do osobnej starostlivosti. Okresný súd Považská Bystrica rozhodol rozsudkom v konaní sp. zn. 4P/1/2019 zo dňa 08.10.2019 tak, že návrh otca v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, sp. zn. 5Cop/6/2020 zo dňa 20.05.2020 rozsudok okresného súdu potvrdil. Pôvodne maloletá tvrdila, že má vôľu bývať s otcom, pri ďalších úkonoch diametrálne zmenila svoj názor a začala uvádzať, že chce zostať v osobnej starostlivosti matky a do skončenia predmetného konania o zverenie do osobnej starostlivosti sa s otcom stretávať nebude, čo otec s nevôľou rešpektoval. Po skončení konania matku maloletej vyzval, aby došlo k obnoveniu stretávania s maloletou A. podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 4P/43/2021 a sp. zn. 3P/56/2012 zo dňa 04.07.2012, ktorým bola schválená rodičovská dohoda s úpravou styku otca. Matka uviedla, že maloletá zmenila postoj k otcovi a odmieta sa s ním stretávať aj napriek jeho neustálemu záujmu. Otec tento postoj rešpektoval. Otec bol oprávnený podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 4P/43/2021 sa stretávať s maloletou každý párný týždeň v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod.. V zmysle rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 4P/29/2013 zo dňa 08.12.2015 bol otec oprávnený stýkať sa s maloletou v súdom určených časoch v priebehu vianočných prázdnin, Veľkonočných sviatkov, jarných a letných prázdnin. Stretnutie sa v týchto termínoch už viac ako štyri roky nerealizuje. Preto podal návrh na nútený výkon rozhodnutia, kde rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4P/43/2011-308 zo dňa 16.02.2012 a č.k. 4P/29/2013-773 zo dňa 08.12.2015 v spojení s opravným uznesením, č.k. 4P/29/2013-773 zo dňa 09.12.2015, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu ohľadom stretávania sa otca s maloletou A.. Uznesením č. k. 3Em/1/2020-95

zo dňa 13.05.2021 bol jeho návrh zamietnutý, pričom rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom, proti ktorému podal dovolanie, ktoré však bolo odmietnuté. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie existenciou ospravedlniteľných dôvodov. Podľa súdu matka nebráni v styku otca s deťmi a maloletá A. uviedla, že s otcom sa nevidela 2 roky a po tak dlhej dobe by s otcom do E. v termínoch stanovených predmetným rozsudkom ísť nechcela. Vie si predstaviť krátke stretnutie s otcom na verejnom mieste, avšak želala si, aby otec urobil prvý, ale zároveň správny krok. Uviedla, že jej vzťah k otcovi narušili jeho vyjadrenia na jej osobu v minulosti, ktoré ju nahnevali. Otec písal e-maily matke bez odozvy a z toho titulu ich prestal posielat'. Nevie, kde jeho dcéra býva, nevie jej e-mail ani telefónne číslo. Na pojednávaní dňa 08.03.2023 žiadal matku maloletej o poskytnutie kontaktu, aby mohol opätovne svoj vzťah formovať, na čo matka uviedla, že poskytnutie takýchto údajov považuje za zásah do integrity dieťaťa a má možnosť využiť zaslanie listu rodičom matky maloletej. Vzhľadom k vzťahu s rodičmi matky maloletej otec nepovažoval za korektné snažiť sa o opätovný styk s maloletou prostredníctvom nich. Pri výsluchu maloletej dňa 29.03.2023 musela maloletá prejsť popri otcovi. Bola však obkolesená matkou, ujom a starým otcom tak, aby nemohol nastať ani len očný kontakt medzi nimi. Dieťa je od neho separované, matkin názor na otca je zasievajú do jej mienky a podľa otca bola citeľná manipulácia a emocionálne vydieranie zo strany matky. Maloletá je v štádiu, že všetkému verí, čo jej bolo nahovorené. Nepokladá za podstatné mať otca vo svojom živote. Z tohto dôvodu otec mal podozrenie, že negatívny vplyv matky na maloletú a antipatia matky a jej rodiny oproti jeho rodine majú podstatný vplyv na správanie maloletej. Otec uviedol, že podanie návrhu na prijatie výchovného opatrenia považuje za poslednú právnu možnosť domáhať sa svojich práv otca stretávať sa s dcérou. Je trestaný za to, že sa správal podľa želania svojej dcéry a túto situáciu zneužila matka maloletej, ktorá ju svojim vplyvom na maloletú označila za otca, ktorý o ňu nemá záujem. Matka maloletej pod zámienkou ochrany práv maloletej a akceptácie jej želania mu odmieta poskytnúť na A. čo i len telefonický kontakt, resp. e-mailový kontakt a prípadnú komunikáciu musí riešiť cez matku. Má podozrenie, že matka maloletej v minulosti komunikáciu medzi otcom a maloletou cenzurovala a dávala jej upravené informácie. Otec nemá ani informáciu, kde dcéra skutočne býva, keďže túto informáciu matka odmietla uviesť. Počas súdneho konania informoval súd, že netvrdí, že matka sa správa tak, že by ohrozovala zdravý a mravný vývoj maloletej, ale považoval za nesprávne a nezákonné, ak sa matka maloletej správa tak, že maloletú vedie k nerešpektovaniu práv iných osôb, t. j. práv jeho ako otca a nerešpektovanie súdnych rozhodnutí. Maloletá počas výpovede sama uviedla, že napriek súdnemu rozhodnutiu sa s otcom nechce stretávať. V súvislosti s posúdením správania sa maloletej otec mal za to, že táto si názor na otca urobila nie z jeho správania k nej, ale z obsahu súdnych podaní a rozhodnutí, s ktorými ju matka oboznámila. Dokonca ju oboznamovala aj s podaniami doručenými súdu, keď mala 12 rokov, napriek výslovnému zákazu súdu, aby maloletú účastníci neoboznamovali s obsahom podaní a vyjadrení účastníkov. Z obsahu výsluchu maloletej je zrejmé, že je pod vplyvom matky a rodiny. Keďže sa dňa 08.03.2023 matka vyjadrila, že neoznámi adresu, na ktorej s maloletou skutočne býva, odmietla žiadosť kolízneho opatrovníka, aby zistil pomery maloletej návštevou v jej domácnosti a odmieta otcovi dať čo i len priamy e-mailový, resp. telefonický kontakt na maloletú bez jej súhlasu, kolízny opatrovník sa predbežne vyjadril, že prípadné napomenutie matky je namieste a priklonil sa k návrhu na prijatie výchovného opatrenia. Následne však po výsluchu maloletej sa priklonil kolízny opatrovník k vyjadreniu maloletej. Otec vytykal okresnému súdu jeho záver, že výchovné opatrenie je nevhodné a kontraproduktívne a nevedlo by k zmiereniu ani k obnoveniu komunikácie. Pri dôkladnom posúdení vyjadrení matky a posúdení výpovede maloletej je zrejmé, že maloletá len kopíruje správanie sa matky, za posledné štyri roky matka maloletej vytvorila situáciu, kedy jej prezentuje len negatívne názory na otca a utvrdzuje ju v tom, že na chybe je len otec a jeho rodina. Otec s maloletou nemohol štyri roky ani komunikovať a jej súčasné správanie je správaním dieťaťa, ktoré je výhradne pod vplyvom jedného rodiča a bolo by namieste prijať výchovné opatrenie, ktorým by súd napomenul matku o nevhodnosti jej správania. Maloletá sa vyjadrila, že toto konanie vníma ako snahu napomenúť matku a matke ublížiť. Prezentovala tak názor, ktorý jej povedal niekto iný. Taktiež sa vyjadrila, že prípadnú pomoc psychológa na úrade práce považuje za zbytočnú a nie je naklonená takémuto riešeniu a otca už nechce vidieť. Keďže otec nebol štyri roky s maloletou v kontakte, je jej vyjadrenie dôvodom na úvahu, aký vplyv má matka na maloletú. Otec maloletej nijako neublížil a mal záujem veci riešiť právnou cestou, vždy sa to všetko otočilo proti nemu. Vplyvom matky a nerešpektovaním jeho práv stratil dcéru.

3. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca dňa 30.05.2023, kde uviedol, že maloletá A. bola počas konania vypočúvaná, kde jasne a zrozumiteľne poukázala na skutočnosť, že otec o jej osobu neprejavil za posledné roky skutočný záujem. Nezmenil ani svoj postoj k jej rodine, o ktorý ho v poslednom konaní žiadala. Nevyvíjal dostatočne presvedčivú iniciatívu stretnúť sa s ňou hoci len v kaviarni, aj keď prejavila

záujem o takúto možnosť. Otec svoj postoj za celé roky nezmenil, skôr pritvrdil, nakoľko sú jeho slová v rámci návrhu plné nenávisť voči jej rodine. Žije minulosťou, ktorá mu zatieňuje výhľad do budúcnosti. Za zraňujúce považuje to, že otec žiadal jej psychiatrické vyšetrenie, pričom jej matka nebránila v styku. Matka ju informovala vždy, keď sa otec ozval, príp. napísal list. Následkom nátlaku z otcovej strany, veľmi narušených vzťahov v rodine, sústavného rozhodovania sa medzi rodičmi, ktorý je ten lepší, nastal u maloletej zlom v takej podobe, že začala otca odmietiť. Podľa názoru otca je dlhodobovo ovplyvňovaná matkou. Poslednou zraňujúcou situáciou bolo odignorovanie prihlášky na gymnázium. Maloletá vníma túto situáciu veľmi citlivo a nepoznala dôvody, prečo otec zvolil spôsob, ktorým jej situáciu skomplikoval. Matka je vzťahovo jej najbližšia osoba, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, na základe čoho kolízny opatrovník nevyhlásil, že má podstatný vplyv na rozhodovanie a názor maloletej, čo je však prirodzené. Maloletá je schopná vlastného úsudku a uvedomuje si následky svojich vyjadrení vzhľadom k jej vyspelému veku, kedy sa vie sama rozhodnúť. Keďže bolo preukázané, že matka nebráni maloletej v styku s otcom, ale je to práve maloletá, ktorá odmieta otca kvôli jeho správaniu a nezáujmu, navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu a konal bez nariadenia pojednávania.

4. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca, ktoré bolo súdu doručené dňa 15.06.2023, kde navrhla, aby odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil rozsudok okresného súdu. Otec svojim odvolaním preukázal, že nič nepochopil a je zbytočné mu niečo opakovať a vysvetľovať. Maloletá sa podrobne a plnohodnotne vyjadrila pred súdom za prítomnosti kolíznej opatrovníčky a v spise sú vyjadrenia matky k celej situácii. Z otcovho odvolania vyplýva, že sa mu nejedná o dcéru, ale len o útočenie na matku a viac ako absencia styku s dcérou mu prekáža fakt, že nevie, kde matka býva, nedostal od nej telefón a e-mail na dcéru a samozrejme jej vplyvom a kvôli nej stratil dcéru. Matka poprela, že by mala komunikáciu medzi otcom a dcérou cenzurovať a dávať jej upravené informácie. Ešte počas konania o zverenie do otcovej starostlivosti alebo práve preto poslal dcéru dva e-maily – jeden k meninám v auguste 2019 a jeden k narodeninám v apríli 2020. Potom nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým mu bol zamietnutý návrh na zverenie. Následne matke poslal cez svojho advokáta absurdný e-mail, že mu má odovzdať dcéru na leto 2020 (kedy sa už 13 mesiacov s dcérou nevidel) podľa platného rozsudku. Následne si podal návrh na výkon aj trestné oznámenie na matku. To bola celá komunikácia. Čo sa týka oboznamovania s podaniami, dcéra bola súčasťou celého procesu, jednalo sa o ňu, chodila na sedenia na úrad práce k psychologičke, na niečom sa s otcom u nej dohodli, ale otec si vzápätí podal návrh na neodkladné opatrenie, ktorým mala byť okamžite odobratá matka. Dcéra bola predvolávaná na súd, aby sa vyjadrovala - takže logicky jej matka všetky podania otca, vyjadrenia, rozhodnutia dávala čítať. Dcéra sa nie raz vyjadrila, že jej práve otec s rodičmi v E. čítavali vyjadrenia, rozsudky, len akurát otec bol ten, ktorý robil výber toho, čo mu vyhovovalo. Tak isto otcove tvrdenie, že prezentuje dcéru len negatívne názory na neho, sú ďalším príkladom jeho paranoje. Ako môže viesť názory, ktoré prezentuje dcéru, keď s dcérou nekomunikoval a dcéra sa opakovane vyjadrila, že matka a jej rodina nie sú tí, ktorí na otca nadávajú, ale naopak. Otec si vždy nájde zámienku na to, aby vykonštruoval nejaký svoj príbeh, blud alebo komentár. Tak aj z pár sekúnd, keď dcéra prišla na chodbu súdu a prešla okolo otca do pojednávacej miestnosti, dokázal vytvoriť odstavec v odvolaní, ako bola obkolesená rodinnými príslušníkmi a nemohla mať s ním očný kontakt. Matka bola na pojednávaní len s bratom, ktorý ju v konaní zastupuje. Dcéru priviedol do budovy súdu cez strážnikov pred jej vypočutím otec matky. Otec maloletej sedel so svojím právnikom hneď za dverami pojednávacej miestnosti, matka s bratom ďalej. Na očný kontakt je treba minimálne 4 oči a matka a jej príbuzní nemôžu za to, že dcéra mu nevenovala svoj pohľad. Otec v konaní uviedol, že sa s dcérou nebude stretávať, kým nebude psychologicky vyšetrená. Toto sa matka odmietla pokúšať vysvetliť, nieto ešte vyvrátiť.

5. Otec sa vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu dňa 22.06.2023. Podľa neho kolízny opatrovníka napomáha matke už od 03.08.2011, odkedy ich oboznámil so životom s družkou v E. a dôvodom jeho podania o zverenie vtedy 4-ročnej dcéry. Odkedy prebiehalo v poradí druhé jeho konanie do starostlivosti v decembri 2018 a dcéra sa vyjadrila spontánne, že chce žiť u otca v E., jej výpoveď nebola rešpektovaná ani súdmi, ani Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica (ďalej aj „ÚPSVaR Prievidza“). Následne sa začal v Považskej Bystrici praktizovať už opísaný nátlak na dcéru, ktorý sa stupňoval na otca a jeho rodičov z E. a vygradoval do štádia odtrhnutia dcéry od jej otca, čo sú momentálne štyri roky a dva mesiace. Dcére je celé roky na škodu tzv. „súčinnosť“ ÚPSVaR Považská Bystrica so súdom, keď kopú za matku tak, ako jej otec kopal do dverí prvej kolíznej opatrovníčky F. M. G.. Kolízny opatrovník F. N. I. sa nepozastavila nad vyjadreniami maloletej na súde, ako dcéra sudkyňi odpovedala, že nebude rešpektovať rozhodnutia súdu. Preto bola dôležitá s jeho

dcérou konfrontácia, ktorú štátne orgány v Považskej Bystrici odignorovali. Nahrávka z 29.03.2023 je poškodená, tzn. neexistuje, ale v zápisnici bola prezentovaná dcérina výchova ako dôkaz, na čo sa v konaniach neraz upozorňovalo, aká výchova hrozí jeho dcére. Zmanipulovaná dcéra predviedla súdu materiál, na ktorý nemá hlavu, aj keď sa s ňou otec učil. Takto vyplýva podporovanie dcéry v patologickom správaní, na ktorom je rukopis rodiny B.. Maloletá dcéra je pre štátne orgány cudzie dieťa, ku ktorému si nenašli cestu na komunikáciu, kolízny opatrovník F. N. I., keď si nenašla cestu pred súdom ani na gymnázium v Považskej Bystrici, kde chodí dcéra do školy. Nezistila, či je komunikatívna, či je uzavretá, súdu nechýbala žiadna informácia, len otcovi chýba informácia, prečo matka s jej bratom chodili po šiestich psychológoch, ktorí dcére nepomohli. Na základe ochraňovania matky sa zvyknú na sociálke v Považskej Bystrici z dieťaťa a rodiča smiať, čo už otec ako E. v Považskej Bystrici zažil. Dňa 29.03.2023 informoval otec súd a na súde vysvetlil, že dcérine prihlášky na stredné školy mu boli doručené poštou v dvoch obáľkach a boli na nich úplne čisté papiere. Preto nepodpisal čisté papiere, čo by urobil každý. Podľa neho to zodpovedalo štýlu písania textu rodiny B.. Tento je rodine otca veľmi dobre známy na základe ich niekoľkých zákerných, lživých trestných oznámení z nedávneho obdobia. Matka začala po 13-tich mesiacoch (čo s dcérou prestal byť v kontakte) vypisovať, už vtedy, že nemá záujem o dieťa, bolo mu jasné, že matka mu bude umývať mozog a zneužívať odlúčenie. Celú dobu matka nedodržovala dve súdne rozhodnutia. Takto zariadila izoláciu od dieťaťa. Toto podľa otca pripustila sociálka, okresný súd bez navrhnutých odborníkov to takýmto smerom rozbehol, čím určuje matku ako výlučného vlastníka nejakého predmetu, nie človeka ich dieťaťa. Zlý úmysel matky, jej brata vrátane rodičov je podľa neho preukázaný výchovou proti nemu, necitlivým zaobchádzaním s ich dieťaťom, čo sa už prejavilo ignorovaním dieťaťa na súde. Matkin otec žije minulosťou a matka tak používa na dcére metódy výchovy, na ktoré bol jej otec ešte v minulom režime vyškolený. Súd prikazoval neubližovať dieťaťu, lebo matke nechal dieťa po jeho vyjadrení žiť v E. F.. Tá tvrdosť matky sa prejavuje v tom, že všetko, čo píše otec na súd, dáva čítať nedospelému človeku, ktorého ho zaťažuje a deptá. Inak by sa nebola dcéra vyjadrovala tak, ako sa vyjadrila, že otec je psychicky chorý a nebude rešpektovať rozhodnutia súdov. Nahrávka zo dňa 29.03.2023 je nefunkčná. Odteraz 16-ročná dcéra bude musieť na jeho žiadosť a jeho podnet vypovedať nie poza búčky, ale zoči-voči ako deti v jej veku a omnoho mladšie deti. Pokiaľ sa týka miesta stretnutia s dcérou, nebolo podľa otca vhodné stretnutie v kostole so 14-ročnou dcérou po takej dlhej dobe nedobrovoľného odlúčenia. Počas Covid-19 sa dieťa bálo otcovi ozvať a zatelefonovať aj starým rodičom, čo potvrdzuje, že dieťa sa bálo vôbec niečo žiadať v rodine matky. Podľa otca v E. bolo dieťa celé roky slobodné, čo vnímali aj ľudia v E.. Ďalej uviedol, že v živote na matku pred svojim dieťaťom nenadával, dokonca dcére núkal i cez letné prázdniny mobil, aby matke zavolala, čo však odmietla. Matka 4 roky krivo vypovedala a krivo otca obviňovala, že nie je spoluvlastník motorového vozidla, čo odzrkadľuje charakter, morálku, výchovu, drzosť, bezočivosť a nenávisť. Dcére po štyroch rokoch mohol v pokoji povedať, že nie je zlodej, ako sa ho to 5-ročné dieťa opýtalo pri hre na koberci v detskej izbe. Sociálka v Považskej Bystrici na každú jeho požiadavku odpovedala, že nemá na nič kompetenciu. Momentálne vo vyjadrení z 25.05.2023 použila kolízna opatrovníčka slovo nátlak na otca, aby zatienila vyjadrenie znalca O. F., že matka na neho vyvíjala neprimeraný nátlak a poukázal tak, už pred rokmi na taktiku matky, ktorá sa odmietla dať vyšetriť. Na súde vypovedal, že žiadny list dcére nepísal, nie je taká hlúpa, aby na miesto e-mail použila slovo list. Malo by zaujímať súd, kto ho napísal. Dňa 20.02.2019 dcéra vypovedala a vyjadrila sa na súde v Považskej Bystrici, že chce s otcom žiť v E. z dôvodov, že jej nevyhovovalo matkinu správanie, nezáujem, nekomunikovanie, pocítovala odstrkovanie a necítila sa bezpečne pri matke. Kolízna opatrovníčka F. N. I. si dovolila prekrúcať nátlak na otca. Otec poukazoval na nátlak matky, upozorňoval na to, že sudkyňa po výpovedi dieťaťa matke dieťa nechala. Na tomto mala podľa neho podiel aj sociálka, ktorá dieťa neochránila a vystavila dieťa matkinmu nátlaku tzn. citovému vydieraniu. Nátlak z otcovej strany nikdy nebol a je to tiež nelogické vzhľadom k prvej výpovedi dieťaťa, ktoré roky chcelo odísť žiť do E. k otcovi. Matka robí na každého nátlak, čo zistil aj klinický psychológ. Aj jej priestupok mal byť trestným činom. Matka do špinavého zaobchádzania s otcom zaťahuje dieťa, čím mu ubližuje. Otec mal už roky informáciu od policajta z Považskej Bystrice, že sociálka ako keby v Považskej Bystrici nebola, čo mal také skúsenosti, ktoré zažil, preto už bolo dosť hlučnej doliny v Považskej Bystrici prostredníctvom neprofesionálneho riešenia nekompetentného riešenia nekompetentného pôsobenia dvoch kolíznych opatrovníčok vedených pod O. N.. Len preto chcú zvrátiť všetko, aby mali pokoj. Zainteresovaní zamestnanci na ÚPSVaR PB nechcú použiť svoje kompetencie voči matke a čo môžu, čo sa dá, snažia sa zamlčať i utuľtať ako napr. v máji 2019 odmietnutá rodinná konferencia matkou, ktorá by bola odbremenila množstvo písania, ťarchy, čo matka spôsobila štátnemu orgánu, nielen otcovi a jeho rodičom. Neotočilo sa to proti matke, ako v iných mestách na Slovensku je to bežné. Sú vraj za to sankcie. Ako dôkaz označil otec nahrávku od O. N. z 03.05.2019. Podľa otca dcéra dňa 29.03.2023 predviedla vystúpenie, ktoré je scenárom rodiny B..

Od psychologičky ÚPSVaR v Považskej Bystrici sa otec dňa 25.06.2019 dozvedel, že postoj dieťaťa neisť na víkend do E. sa mal týkať „len“ jedného víkendu toho (03.05.2019-05.05.2019) a o tom, že matka dieťa nepripravuje, neodovzdávala sa psychologička dozvedela pred pár dňami a tento stav trvá dodnes. Otec chcel upozorniť štátne orgány, že iná cesta neviedla od začiatku počas izolácie od dieťaťa, len nedávať žiadny podnet jedincom ako je matka s jej rodinou. Preto zvolil riešenie situácie úradnou cestou tak, aby konečne matka dodržiavala dva právoplatné rozsudky. Pre nedodržiavanie rozsudkov si zvolila plytkú cestu a to dieťa proti svojmu otcovi, že otec nemal po 13-tich mesiacoch záujem o dieťa. Vyšla s tým matka s jej bratom, ktorý ju zastupuje. Matka je zodpovedná, že s bratom, ktorý nie je právnik, využili a použili dieťa ako zbraň jedine proti samému dieťaťu, no ich zámer bol aj proti otcovi. Druhom patologického správania je násilie voči iným jednotlivcom a skupinám. To sa deje voči otcovi a starým rodičom z E. bez príčiny. Príčinou patologického správania je napr. netolerancia, aj nedostatočná informovanosť, čoho aktérom je agresor. Ako dôsledok patologického správania u obeti je poškodzovanie duševného a telesného zdravia, strata schopnosti zaradiť sa do spoločnosti. Deti takto prichádzajú o svojich otcov, ktorí im neublížili a vedia, čo deťom tzv. „matky“ spôsobujú, a tým ich takýto nezodpovedný, egoistický, bezcitný rodič poznačí na celý život. V súvislosti s posúdením správania sa maloletej otec poukázal na to, že z jej vyjadrení vyplýva, že názor na neho ako otca si urobila nie z jeho správania sa k nej, ale z obsahu súdnych podaní a rozhodnutí, s ktorými ju jej matka roky izolácie, od seba, oboznamovala. Dokonca ju oboznamovala aj s podaniami doručenými súdu, ešte len keď mala dcéra 12 rokov a v konaní o zmenu osobnej starostlivosti to matka maloletej robila napriek výslovnému zákazu súdu, aby maloletú účastníci neoboznamovali s obsahom podaní a vyjadrení účastníkov. Matka to na pojednávaniach od roku 2019 suverénne priznala. Podľa otca je z obsahu výsluchu maloletej je zrejmé, že je viac ako piaty rok pod vplyvom matky, jej rodičov, vrátane matkinho brata, ktorý matku v konaní zastupuje. Na toto mala adekvátne tzn. nezaujato, profesionálne reagovať nová kolízna opatrovníčka F. N. I.. Nie je sporné, že otec sa s dcérou fyzicky nestretol 4 roky a 2 mesiace, a preto je dieťa pod vplyvom jedného rodiča. Možný, očividný, negatívny vplyv matky s plynúcim časom urýchlilo jeho druhé podanie do jeho osobnej starostlivosti o dieťa, kedy sa vzápätí opäť matka násilnícky prejavila. Celý mesiac robila matka nátlak na dieťa citovým vydieraním od 20. februára 2019 do konca marca 2019. Plačom B. C. B. s matkou O. B., dosiahli, aby dieťa zlomili tak, že potom s ňou chodili, ako sa vyjadril jej brat poisťovák G. H. B. po šiestich psychológoch, ktorí jej nepomohli. Počas ich dvoch posledných stretnutí mu dcéra povedala to, čo povedala psychologičke P., že dlhodobo plakávali. Matke nestačil dcérin zmenený názor. Otec uviedol, že dňa 03.08.2011 oznamoval všetkým štátnym orgánom, že sa jedná o špecifický prípad, lebo mali vedomosť a zlé skúsenosť zo zlého zaobchádzania so 4-ročným mal. dieťaťom. Čo riešila prievidzská prokuratúra, mal Okresný súd v Považskej Bystrici riešiť matku detailne, čo sa neriešilo. Za ten čas bola maloletá zničená. Je nutné, aby sa s dieťaťom otec začal znovu stretávať podľa dvoch súdnych rozhodnutí, aby ho nezničili. Situácia, v ktorej sa v súčasnosti nachádza s dcérou, je podľa odbornej literatúry pomenovaná sadizmom.

6. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky k odvolaniu dňa 26.06.2023, kde uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Pokiaľ matka uvádza, že otcovi nejde o stretávanie sa dcérou, ale len o útočenie na matku, poukázal na to, že matka sama vo svojom vyjadrení uviedla, že otec nevie, na akej adrese jeho dcéra býva, nedostal od nej na dcéru telefón a e-mail. Toto podľa otca matka potvrdila aj v rámci konania na súde prvej inštancie s tým, že bez súhlasu dcéry tieto kontaktné údaje neoznámia otcovi. Čo sa týka oboznamovania sa s podaniami adresovanými súdu, je podľa neho preukázané, že matka oboznamovala dcéru s otcovými podaniami napriek upozorneniu zo strany súdu, aby tým nebola zaťažovaná. Keďže otec nebol v kontakte s dcérou viac ako 4 roky, nevie, ako by ju mal oboznamovať s obsahom podaní a čítať jej rozsudky. Toto tvrdenie nie je pravdivé. On len podaniami chcel dosiahnuť, aby súd využil svoju autoritu a v rámci možností, ktoré dáva zákon o rodine, prijal výchovné opatrenia voči matke, resp. maloletej práve v súvislosti s tým, že práve matka svojím postojom k veci a vplyvom na maloletú spôsobila, že ju 4 roky nestretol. Nie je pravdivé tvrdenie, že on spôsobil tento stav, keď mal záujem sa stretávať s dcérou, matka uvádzala, že do skončenia konania o návrhu o zverenie do osobnej starostlivosti sa dcéra s otcom stretávať nechce. Keď konanie skončilo, písomne sa obrátil na matku so žiadosťou o obnovenie stretávania sa, pričom stále na jej strane boli nejaké dôvody, prečo nie. Najzávažnejším dôvodom, ktorý akceptovali súdy, bolo vyjadrenie maloletej, že ona sa s otcom stretávať nechcela. Otcovi nezostalo nič iné, len využívať reálne prostriedky, ktorými sa domáhal svojich práv, avšak neúspešne. Vplyvom matky si dcéra voči otcovi vypracovala obranný mechanizmus tak, že dcéra v súčasnosti tvrdí, že na vine súčasného stavu je len otec a ona sa s ním stretávať nechce. Preto výchovné opatrenie je potrebné, aby súd upozornil matku a dieťa, že takéto správanie nie je vhodné a je

potrebné maloletú viesť k tomu, aby rešpektovala súdne rozhodnutie. Napriek tomu, že je preukázaný vplyv matky na dcéru, okresný súd neprijal výchovné opatrenie.

7. Matka sa vyjadrila k vyjadreniam otca dňa 13.07.2023, kde uviedla, že v hodine dvanástej odišla aj s dcérou pred 12 rokmi od človeka – psychického tyrana. Súhlasí s jeho tvrdením, že týraní ľudia si tak zvyknú na spôsoby tyrana, že si zvyknú na ich nenormálne maniere a ani nevedia, že sú týraní. Matke sa našťastie otvorili oči a mala kam ujsť. Podľa nej sa našťastie oči otvorili aj dcére, ale tiež si musela niečím prejsť a zažiť psychickú manipuláciu a tyraniu zo strany otca a jeho rodičov. Tento „prípád“ nemusel dospieť až do tohto štádia, keby príslušní pracovníci konali a postupovali ako mali. Sociálkou v Považskej Bystrici boli roky do popredia takmer doktrínovo presadzované práva otca. Z matkinej strany neboli tieto práva nijako spochybňované a upierané, práve naopak, konala aj nad rámec odporúčaní a jeho práv. Opakovane poukazovala na neprofesionálne konanie vtedajšej kolíznej opatrovníčky pani G. a na jej nadštandardný vzťah s otcom maloletej. Opakovane podávala žiadosti o zmenu tejto osoby, ktorá sa prejavovala ako opatrovníčka otca, nie dieťaťa, ktorú nezaujímali posudky znalcov, psychológov, vyjadrenia dieťaťa, ale stačil jej rozhovor otca a jeho predložené fotky, básničky, ktorými ju ohúrili. Dieťa malo povinnosť a otec právo. Takto si otec zvykol a prvýkrát napísal niečo za dieťa a proti otcovi a to nemôže zniesť a je z toho zmätený. ÚPSVaR Považská Bystrica roky závery psychológov, znalcov zľahčoval, podceňoval, nerešpektoval a dokonca šiel proti nim, aby sa viac priklonili na stranu otca. Matku nebavilo chodiť nikdy po psychológoch a nejakých vyšetreniach a sedeniach, a pokiaľ to robila, bolo to na základe akútnych duševných stavov dcéry v tom-ktorom období. Pokiaľ otec tvrdí, že svojvoľne aj s bratom chodila po nejakých psychológoch v počte 6 – 7, tak jedná sa o počet psychológov, ktorých dcéra od jej 4 do 12 rokov navštívila, resp. navštevovala, aby zvládala znášať nátlak a situácie v E.. Z toho dvoch súdnych znalcov nariadil súd, spoznala dve psychologičky pôsobiace na ÚPSVaR Považská Bystrica, a to p. Q. a p. P., jedna sa jej venovala v poradni CPPPaP PB na odporúčanie riaditeľky materskej školy. Jedna bola štátna psychologička v nemocnici po odporúčaní obvodnej lekárky, ktorá dcéru hneď k nej odporučila, keď videla, v akom stave sa vracia po víkendoch v E. (pani D.) a jedna súkromná nezávislá pani doktorka úplne mimo Považskej Bystrice v období, keď sa dcéra vracala z E. v stavoch, že tupo hľadela nemá do steny, posunkami si zamykala ústa, že nám nemôže nič povedať a pod. Všetci títo dcére pomáhali rôznymi metódami, aby zvládala pobyty v E. a enormný tlak vyvíjaný zo strany otca a jeho rodičov. Akékoľvek ich pokusy a snahy vysvetliť niečo otcovi boli márne. On mal svoju opatrovníčku, pani G.. Pani G. mala k dispozícii tieto posudky a správy od ostatných, čo nepomohlo. Podľa matky nastal bod zlomu, keď dcéra v 12 rokoch prekonala svoj strach a aj napriek strachu, že by mama išla do basy, keď nepôjde do E. - čím ju dopovala trojica v E., nabrala odvahu povedať, že už tam ísť nechce. Dcéra sa odvážila obhajovať sama, pretože úplne stratila dôveru v dospelých a príslušné inštitúcie, ktoré majú mať na zreteli najlepší záujem dieťaťa, keď ju už brali vďaka veku ako človeka, ktorý vie čo a prečo hovorí. Matka uviedla, že otec do tohto štádia ešte nedospel, ani keď dcéra má už 16 rokov a považuje ju za akúsi nesvojprávnu hlupaňu, ktorá vraj predvádza na súde nejaké vystúpenia, na ktoré nemá hlavu. Pokiaľ otec charakterizuje matku ako nezrelú osobu a poukazuje na jej schválnosti a krivdy, poukázala, že v prvom posudku z r. 2012 bola posúdená osobnosť otca ako „nerovnomerne štruktúrovaná, so symptomatológiou nevyváženého vývinu. Zisťujeme nerovnomernosť vyzrievania sociálnej inteligencie, v popredí osobnostných čŕt je senzitívna vzťahovosť až paranoidita (podozrievavosť) voči iným, tendencia k sebaapresadzovaniu, zvýšený egocentrizmus, nižšia hladina konformity (sociálnej prispôsobivosti), ale aj zvýšená sugestibilita (ovplyvniteľnosť)“. Toto len potvrdil aj druhý súdnoznalecký posudok s pridaním vyhodnotenia osobnosti ako nezrelej s infantilnými črtami. Paranoja u otca sa stále stupňuje a je dôležité nebrať túto diagnózu na ľahkú váhu, pretože črty a prejavy tejto diagnózy môžu byť nebezpečné. V prípade zvýšenej záťaže znalkyňa podľa matky nevyhlásila ani prejavy agresie. Matky uviedla, že akákoľvek snaha o realistické a rozumné vysvetlenia v komunikáciách sú márne a v podstate nemožné. Nedokáže to dospelý, nedokáže to inštitúcia, psychológ, úradník, súd, nieto ešte dieťa. Takýto človek je podľa nej presvedčený o svojich bludoch, ktoré sa pre neho stávajú skutočnosťou a má potrebu sa neustále hádať, protirečiť, hľadať vinníka, súdiť sa, napádať. Otec by bol schopný počúvať asi len svoju matku, ktorá je pre neho modlou. Matka poukázala podľa nej na zlé morálnym hodnotám akými bol otec maloletej vedený a vychovávaný, keď ho rodičia nabádali k takému chrapúnskemu správaniu, aké predvádzal, že z neho vychovali zlodeja matkiných osobných denníkov, ktoré si poupravoval a rozširoval. Podľa nej mu príde zaťažko a čuduje sa, na koho to vlastne platí, že doslova musí posielat' na dcéru pár eurové výživné, keď súčasné výživné určil až krajský súd, keď dieťa ešte navštevovalo 1. stupeň ZŠ. Teraz je stredoškolačka. Predpoklad, že si to otec sám od seba uvedomí, je nulový. Aj keď matka bola vychovávaná a vedená rodičmi k tomu, že zákony, nariadenia, štát, úrady a ich rozhodnutia sa majú rešpektovať a počúvať, nikto nemôže byť donútený tráviť svoj

čas s niekým, s kým nechce, kto mu ubližuje, zastrahuje ho a uráža. Matka prejavila obavu z ohrozenia zo strany otca a nedôveru v zabezpečení ochrany zo strany štátu. V deň matkinho útoku sa jej otec vyhrážal akousi mafiou, že jej zoberie dcéru a nikdy v živote ju neuvidí, nehovoriac o jeho chorobných prejavoch žiarlivosti, keď nájdený chl p na podlahe bol dôkaz, že spáva so psom a podobne. Vždy sa snažila nebrániť styku dcéry s otcom, aby to, čo sa stalo medzi dospelými, neprenášalo na dcéru a aby bola čo najmenej zasiahnutá konfliktami, keďže je to jej otec, jediná vnučka jeho rodičov a možno sa všetko časom upokojí. Podľa nej je však opak pravdou a s dcérou sa opakovane presvedča o tom, že jemu a im o dcéru vôbec nejde.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 362 CSP, § 359 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

9. V predmetnej veci okresný súd rozhodoval o návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia – napomenutia matke a dcére, ktorý zamietol. Otec detí, ktorý rozsudok napadol v plnom rozsahu, namietal poukazujúc aj na celú anamnézu konaní, že maloleté dieťa je ovplyvňované zo strany matky, že sa na ňu prenáša negatívny vplyv, antipatia matky a jej rodiny proti otcovi a jeho rodine. Uvedené podľa neho vyplýva z neochoty matky, čo sa prejavilo aj v tom, že matka neoznámila adresu, na ktorej s maloletou skutočne býva, odmietla žiadosť kolízneho opatrovníka, aby zistil pomery maloletej a maloletej vytvorila situáciu, kedy maloletej prezentuje len negatívne názory na ňu ako otca a maloletú utvrdzujúc v tom, že na chybe je len otec a jeho rodina.

10. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu a rozsudku okresného súdu mal za to, že okresný súd riadne zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania a rozhodnutie okresného súdu je vo všetkých výrokoch vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V súlade s § 387 ods. 2 CSP konštatujúc správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne právne a skutkovo vyhodnotil charakter výchovného opatrenia -napomenutie maloletého dieťaťa a jeho rodičov – uvedené v bode 18. rozsudku, ako najmiernejšieho opatrenia ukladaného v prípadoch, keď možno predpokladať, že jeho uložením môže dôjsť k náprave správania maloletého dieťaťa alebo rodiča, ktoré ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu. Pokiaľ sa otec dovoľoval napomenutia dcéry a matky, je významným momentom skutočnosť to, že otcov návrh na výkon rozhodnutia ohľadom stretávania sa s dcérou bol zamietnutý okresným súdom, toto rozhodnutie bolo potvrdené súdom druhej inštancie a dovolanie otca voči tomuto bolo zamietnuté. Dôvody prečo dieťa odmieta stretávanie s otcom pretrvávajú. V súčasnosti má maloletá A. 16 rokov. Súdny sú povinné v konaniach o starostlivosti o maloleté deti prihliadať na názor maloletých detí a tento aj riadne vyhodnocovať. O to viac, ak sa jedná o dieťa, ktorého vek sa blíži k vekovej hranici plnoletého dieťaťa. Takéto dieťa je už schopné uvedomiť si následky svojho rozhodnutia, posúdiť a zvážiť svoje rozhodnutie, a niešť za svoje rozhodnutie zodpovednosť a prípadné následky. Preto v takomto prípade aj správne okresný súd postupoval, keď vzhľadom na vek dieťaťa, na jeho rozumovú vyspelosť, schopnosť prezentovať svoj názor a pomenovať príčiny nefungujúceho vzťahu s otcom rešpektoval jeho názor a riadne naň prihliadal. Odmietanie stretávanie sa s otcom pre dôvody, ktoré uviedlo maloleté dieťa, t. j. nesplnenie jeho želania, keď bola v stave dlhšej odlúčenosti, na zistenie úprimného záujmu otca ako aj to, že otec sa nepokúšal o postupné zblíženie dcéry ako aj samotné podanie návrhu na uloženie napomenutia v kontexte uvedeného, nesleduje účel stanovený v § 37 ods. 1 zákona o rodine, ktorým je ochrana záujmu maloletého dieťaťa, v tomto prípade vyjadrená jeho názorom. Preto sa nejedná o nevhodné správanie dieťaťa, ktoré by malo byť postihované pokarhaním, vzhľadom nato, že ide o rozhodnutie podmienené otcovým necitlivým prístupom resp. vyvierajúcim z otcovho správania v minulosti. Keďže ide o rozhodnutie dieťaťa, ktoré vzhľadom na svoju rozumovú a vekovú vyspelosť je schopné sa samostatne rozhodnúť a posúdiť následky svojho konania, neprichádza do úvahy, aby uvedené bolo pričítané na vrub matky dieťaťa. Nebolo preukázané, že z jej strany ide o zanedbávanie rodičovských práv a povinností voči dieťaťu. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie ako aj z podaní predložených v rámci odvolacieho konania jasne vyplynulo, že medzi rodičmi je vážne narušená rodičovská komunikácia, existujú medzi nimi negatívne vzťahy, cez ktoré sa nedokázali

peniesť a absentuje určitá konštruktívnosť komunikácie umožňujúca funkčné medziľudské vzťahy. Z názoru dieťaťa vyplývajú dôvody nechoty styku s otcom spočívajúce v osobnosti otca, nechoty zmeniť svoj postoj vo vzťahu k matke a jej rodine a poukazujú na skutočnosti z predchádzajúcich konaní, v ktorých sa otec domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, ktoré maloleté dieťa od otca odpudzuje a nerobí dobre jeho psychike. Vzhľadom na uvedené prihládajúc aj na názor dieťaťa, je zrejmé, že takéto napomenutie by nesledovalo účel, ktorý stanovuje v § 37 ods. 1 zákona o rodine a teda by nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Preto nemožno pristúpiť k jeho uloženiu voči dcére ani matke. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, rovnako aj s ním súvisiaci výrok o náhrade trov konania podľa § 52 CMP, keďže žiaden z účastníkov si neuplatnil náhradu trov konania.

11. O výške trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP tak, že podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).